

Hvordan kan det være, at man ikke startede dér? Hvordan kan det være, at man ikke startede med at se på fordelingen af det her? Hvordan kan det være, at man starter med først at slå nogle ned og så derefter kommer og siger: Nu vil vi sandelig gerne snakke med og se? Vil det sige, at nogle af dem, der har fået fjernet portostøtten nu og her, i givet fald kan gå hen og få den igen, fordi man har fjernet den forkert? Så kan det være, de er døde på det tidspunkt.

Kl. 18.10

Hvordan kan det være, den anstændighed ikke går på, at man kan lave en ordentlig, afbalanceret løsning, som sikrer mangfoldighed og alsidighed og det folkelige foreningsliv fra start?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Tove Videbæk og så slutter Kristian Thulesen Dahl inden spisepausen.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Jeg kan godt forstå, hvis hr. Kristian Thulesen Dahl er en smule forstumlet over, at Dansk Folkeparti har sagt, at man ikke vil støtte Kristendemokraternes hospiceforslag, for jeg er sikker på, at hr. Kristian Thulesen Dahl oprigtigt ønsker, at der skal etableres hospicer til de døende.

Men kunne jeg så ikke få hr. Kristian Thulesen Dahl til at sige, hvor lang tid endnu han vil være villig til at gentage noget, der jo ikke har virket, og som jo heller ikke vil virke næste gang? Flere år i træk har man gentaget det, og det virker ikke. Vi mangler stadig væk 200 hospicepladser, som vi også manglede for 2 år siden. Hvor længe vil man blive ved? Hvor mange år i træk vil man gentage noget, der ikke virker? Hvornår er nok nok?

Jeg ved, at Dansk Folkeparti også brænder for det her, ligesom vi gør, men hvornår synes man, det er nok? Hvornår vil man sige: Nu skal der laves lovgivning omkring det? De døende kan hverken lave en stærk lobbyvirksomhed eller kræve erstatning eller noget som helst andet. Det er derfor, at vi, der brænder for dem, skal gøre noget ved det.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis jeg lige tager fru Tove Videbæk først, så er vi fuldstændig enige om, at den, der venter, har behov og jo ikke bare kan vente på, at det bliver løst en gang i en fjern fremtid. Det er jo også derfor, det har været vigtigt for os rent faktisk at få

sat nogle midler af, som bliver stillet til rådighed for dem, der vil udbygge hospiceområdet.

Det, der har været problemet, har jo så været at få driftsaftaler med amterne, så man rent faktisk også fik brugt pengene. Det er jo ikke, fordi pengene ikke har været der. Det har jo faktisk været aftrækket af pengene, der har været et problem og ikke, at vi ikke har afsat pengene. Nu har vi så altså afsat flere penge til næste år, og det må være en fælles bestræbelse at få det udbygget.

Vi har så den holdning, at skal det her virkelig lykkes, så skal det her område nok overgå til staten. Og der bliver en del af vores bidrag selvfølgelig også i den debat, der kommer i kølvandet på Strukturkommissionens rapport om, hvor opgaven skal placeres, at det her bør være et område, staten tager sig af. Og der er det jo lige præcis med det sigte, at man så har den fornødne kapacitet i hvert amtsligt område, så man sikrer, at ingen venter.

Så til hr. Jacob Buksti. Det er vel ikke sådan, det tror jeg altså ikke, at man først om et år har nogen som helst indikationer på, hvordan afbødningspuljen virker. Jeg tror faktisk godt, at vi i foråret kan etablere en nogenlunde fornemmelse af, hvordan de her afbødningsmidler bliver anvendt, så vi får en fornemmelse af, hvordan det står til.

Vores bestræbelse er altså, at der bruges godt 30 mia. kr., undskyld 30 mio. kr. her – nu er sulten ved at nærme sig – som øremærkes til de blade, der har de mindste oplagstal. Det er jo lige præcis, fordi vi ved, at det er der, Post Danmarks takststigninger vil ramme hårdest.

Så vil jeg bare lige sige til det der med hele området, at vi altså må være enige om, at når det nu er sket, som det er i finanslovforliget, så må hr. Jacob Buksti og jeg i hvert fald være enige om, at det så er nødvendigt nu at få den helhedsdebat. Nu er det da mere nødvendigt, end det ellers havde været. Så nu må den da komme, og nu må vi i fællesskab kunne etablere den.

Så til fru Karen Klint, som tidligere spurgte, om vi, hvis der kommer en ny konstellation, en ny regering, eller hvordan jeg skal forstå det, så bl.a. vil være med til at se på boligområdet igen.

For det første står Dansk Folkeparti ved de forlig, vi laver. Det gør vi. Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at når vi har indgået en aftale, så kan man regne med det, indtil vi i forligskredsen i givet fald laver det om.

For det andet: Kommer der en ny regering – jeg tror ikke, det ligger lige for – så er det klart,